

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23. September 1947 om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet og Lov af samme Dato om Udlaan til Arbejderboliger paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1531).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1685).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Min'steren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Dette Forslag til Lov om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk er behandlet og vedtaget i det andet høje Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at den Lovgivning, det her drejer sig om, i sig selv er meget betydningsfuld, og at Forslaget, som det her er formet, for saa vidt ikke — det kan man godt sige — er noget Landbrugsforslag, idet det vel rettelig hører under Forsyningsministeriets eller Socialministeriets Omraade. Der indføres med dette Lovforslag et nyt Princip, idet det fastslaas, at Hjemmemarkedspriserne for Producenternes Vedkommende skal være lig med Gennemsnittet af de opnaaede Eksportpriser, men antagelig staar vi over for en væsentlig Forhøjelse af Priserne, og da Regeringen ikke har fundet det forsvarligt at lade Forbrugerpriserne paa Hjemmemarkedet stige, foreslaar vi altsaa disse Priser fastholdt paa det nuværende Stade gennem Ydelse af Statstilskud.

Da vi sidst behandlede denne Lovgivning, var Situationen jo den, at vi havde

sluttet en Aftale med England om Aftagelse af Hovedparten af vor Smør-, Flæske- og Æggesport til Priser, der ikke var tilstrækkelige til at sikre en rentabel Landbrugsproduktion, og derfor maatte vi gaa til Vedtagelse af Lovene af 14. August 1946 om en Smørordning og en Flæskeordning, som garanterede Producenterne bestemte Priser, nemlig for Smørrets Vedkommende 4 Kr. 80 Øre og for Flæskets 2 Kr. 90 Øre pr. kg. Jeg kan oplyse, at Udgiften ved denne Lovgivning er blevet væsentligt mindre end anslaaet, og dette skyldes først og fremmest de relativt gode Priser, vi har opnaaet ved Salg til de saakaldte Tredielande. Vi regnede saaledes med en Udgift til Smørordningen paa ca. 55 Mill. Kr. Denne Udgift kan nu anslaaes til ca. 37 Mill. Kr., hvoraf de 22 Mill. Kr. er gaaet til at holde Hjemmemarkedspriserne nede og ca. 15 Mill. Kr. til Eksporten. For Flæskeordningens Vedkommende regnede vi oprindelig med en Udgift paa 38 Mill. Kr. Det viser sig nu, at Udgiften kun bliver ca. 25 Mill. Kr., hvoraf kun ca. 2 Mill. Kr. er gaaet til Eksporten, Resten til Hjemmemarkedet.

Situationen for Landbruget i Almindelighed er jo, ogsaa som Følge af den haarde Vinter og Tørken i Sommer, ganske overordentlig alvorlig, og denne alvorlige Situation forværres ved Vanskelighederne ved at skaffe Import af Foderstoffer. Situationen er i Dag den, at vi end ikke har Sikkerhed for at kunne skaffe de samme Tilførsler af Oliekager, som det har været muligt at skaffe i indeværende Høstaar. Følgelig maa man regne med en væsentlig Nedgang i Produktionen af Smør og Flæsk. Hvis vi faar de samme Tilførsler af Oliekager i næste Høstaar som i indeværende, og hvis det ligesom i Aar ikke bliver muligt at opnaa Import af Foderkorn, anslaaes Smørproduktionen til at blive 118 000 t mod ca. 135 000 t i Aar. Flæskeproduktionen anslaaes til ca. 120 000 t, men jeg maa her gøre opmærksom paa, at de 20 000 t hidrører fra Reduktion af Besætningerne. Flæskeproduktionen i indeværende Aar er regnet til 140 000 t.

Disse Forhold og Driftsudgifternes fortsatte Stigning har naturligvis yderligere øget Landbrugets Vanskeligheder. Ikke desto mindre er det altsaa Regeringens Opfattelse, at vi nu er naaet til det Tidspunkt, hvor det maa siges, at det ikke er muligt paa længere Sigt at yde Subsidiar til Eksporten. Basis for en sund Økonomi maa være, at Eksport erhvervene er stillet saadan, at de er i Stand til at klare sig med de Priser, som Udlandet betaler.

Derfor har vi ment, at Tiden nu er inde